

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta
Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

102. szám | Aparā Ekādaśī | 2025. május 23.

VṚNDĀVANA PORÁHOZ RAGASZKODNI

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Mit jelent Vṛndāvanában élni? Azt jelenti, hogy *bhakta-sane vāsa* – a *bhakták* társaságában lenni. Azért kell idejönni, hogy odaadó hozzáállást fejlesszünk ki, nem pedig azért, hogy üzleteljünk vagy pénzt csináljunk. Ha valaki ilyen szándékkal jön, az sértést követ el. Ezt *dhāma-aparādhának*, a szent *dhāma* elleni sértésnek nevezik.

Sokféle *aparādha*, sértés létezik: *dhāma-aparādha*, *nāma-aparādha* és *sevā-aparādha*. A *Bhakti-rasāmṛta-sindhu* ír ezekről. Itt, Vṛndāvana *dhāmában* senkinek sem szabad üzletelnie! Senkinek sem szabad a saját érzékeit kielégítenie Vṛndāvana *dhāmában*! És akkor az ittléte Vṛndāvanában valóban hasznos lesz!

Természetesen bárki, aki Vṛndāvana *dhāmában* él, szerencsés, mert a *dhāmának* megvan a maga ereje. Viszont *ānukūlyena kṛṣṇānu-śīlanam*, ha *ānukūla* módon, kedvező módon élünk a *dhāmában*, akkor nagyon könnyen elérhetjük a végső sikert. De ha sértéseket követünk el, azzal csak késleltetjük ezt. Még így is bárki, aki Vṛndāvanában él és ragaszkodik Vṛndāvana porához, biztosan áldásban részesül!

Lecke: Az odaadás Nektárja
1972. november 13., Vṛndāvana

A BHAKTI ÉS A VARṆĀŚRAMA-DHARMA

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura:
Śrī Caitanya-śikṣāmṛta – részlet

Hogyan kapcsolódik a korábban tárgyalt *varṇāśrama* rendszer a *vaidhi-bhaktihoz*? Valakinek a *vaidhi-bhaktiban* kell menedékre lelnie és fel kell adnia a *varṇāśrama-dharma* szabályait vagy az odaadás kifejlesztése érdekében gyakorolja a *vaidhi-bhaktit* úgy, hogy közben továbbra is követi a *varṇāśrama* által meghatározott szabályokat és kötelességeket? Korábban elhangzott, hogy a tiszta *bhakti* kifejlesztésének érdekében a *varṇāśrama-dharma* célja a test fenntartása, az elme fejlesztése, jótettek végzése a társadalom számára, valamint a spirituális témák tanulása.[1]

Mivel az ember az anyagi testhez van kötve, követnie kell a *varṇāśrama* szabályait. Ezt le sem lehet tagadni, hiszen a test, az elme, a társadalom és a szellem fejlesztése nélkül az emberi élet degradálódni fog. A *varṇāśrama* szabályai megfelelnek erre a célra, ezért kell követni őket. Azonban a *varṇāśrama* nem a végső cél. E *dharma* segítségével az embernek a *bhaktit* kell gyakorolnia, mely során szükség van a *varṇāśrama* szabályainak betartására. Viszont e szabályok követése sok időt igényelhet, és így előfordulhat, hogy az embernek nem marad ideje a *bhakti* gyakorlására.[2] Továbbá, ha az elvek között ellentmondás támad, akkor mit kell tenni? Először is azt kell elmondani, hogy ha valaki nem gondoskodik megfelelően a testéről, az elméjéről, a társadalmi kötelezettségeiről és a lelki

fejlődéséről, akkor képtelen lesz a *bhakti* magasabb rendű cselekedeteit elvégezni. Hogyan ébredhetne fel a szívében az odaadás magva, a hit, ha idő előtt meghal, mentális problémái lesznek vagy soha semmit nem tanul a lelki életről? És ha az ember feladja a *varṇāśrama* szabályait, és úgy cselekszik, ahogy neki tetszik, akkor a testi és mentális cselekedetei olyanok lesznek, mint egy őrültté. A legsúlyosabb bűnökbe merül, és *a bhakti* leghalványabb jele sem lesz látható rajta.

Ezért, bár a *varṇāśrama-dharma* bizonyos mértékig lefoglalja az embert, úgy kell követni, mint a *bhakti* támogatóját, melynek gyakorlásával, a *varṇāśrama-dharma* követésének időigénye csökkenni fog,[3] bizonyos tevékenységei pedig fokozatosan odaadó cselekedetekké alakulnak át. Először az embernek a lehető legteljesebb mértékben kell gyakorolnia az öt fő odaadó tevékenységet, ahogyan azt Śrī Caitanya Mahāprabhu tanította [a *bhaktákkal* való társulás, a szent név éneklése, a *Śrīmad-Bhāgavatam* hallgatása, Mathurāban való tartózkodás, valamint a *mūrti* imádata – lásd *Caitanya-caritāmṛta*, *Madhya* 22.128], s eközben gondosan követnie kell a *varṇāśrama* szerinti kötelességeit is, még ha azok túl sok időt is vesznek igénybe. Majd ezután fokozatosan el kell hagynia azokat a *varṇāśrama* kötelességeket, amelyek az odaadó szolgálat elveivel ellentétesek. Végül aztán – a *bhakti* által megtisztulva – a *varṇāśrama* által előírt kötelességek a *sādhana-bhakti* szolgálójává válnak. Ha valaki így tesz, akkor nem lesz ellentmondás a *varṇāśrama* kötelességei és a *bhakti* között. A *bhakti* gyakorlása révén és azáltal megtisztulva a *brāhmaṇa* és a *śūdra* élete egyenlővé válik. Az Úr és *bhaktáinak* szolgálata által megvilágosodott *śūdra* az önzetlen *brāhmaṇával* lesz egyenlő. A *Vaiṣṇava* egység tisztasága oly mértékben világítja meg mind a négy *varṇa* életét, hogy a világ Vaikuṇṭhának tűnik majd. A testtel való azonosulás által létrejött akadályok eltávolításával válik lehetővé a lelkek valódi egyenlősége.[4]

Ahogyan az ateista erkölcsi *dharma* olvad bele az istenhívő erkölcsi életbe, a *varṇāśrama-dharmába*, egy *bhakta* életében a hívő erkölcsi élet is – korábbi hibáit elveszítve – átalakul. A *varṇāśrama-dharmában* az Úr imádata mindössze csak egy a sok szabály közül. Amikor ez a *dharma* a *bhakta* életébe épül, akkor minden szabály az Úr imádatának alárendeltjévé válik. Noha ez a változás nagyon általánosnak tűnhet, amikor a hit megerősödik, az ember egész élete átalakul. A *varṇāśramát* követő személy és egy *bhakta* élete teljesen különbözik.

A szentírások szerint minden ember rendelkezik a *bhakti* végzésére való alkalmassággal.[5] Mivel az odaadás a lélek természetes hajlama, minden figyelmet ennek kell szentelni. Így tehát a négy *varṇa* és *āśrama* minden tagja alkalmas arra, hogy a *bhaktit* gyakorolja. Természetesen mivel a *varṇákon* kívül esőket is emberi lényeknek tekintjük, nekik is joguk van az odaadó szolgálathoz, viszont a lehetőségük kevesebb. Mivel a születésük, a társaság, amit kedvelnek, a cselekedeteik és a természetük nincs megfelelően szabályozva, rendkívül erősen ragaszkodnak az anyagi kötőerőkhöz, és úgy élnek, mint az állatok. Csak azért, hogy a gyomrukat megtöltsék önzővé, erőszakossá válnak és kiveszik belőlük az együttérzés. Mivel a szívük kemény, nem igazán képesek értékelni a *bhaktit*.[6] Haridāsa Ṭhākura, a Nārada által megmentett vadász illetve Jézus és Pál története is azt mutatják, hogy ezek az emberek is képesek az odaadásra. Az életüket megvizsgálva viszont azt látjuk, azért, hogy elfogadják a *bhakti* útját olyan rengeteg nehézségen mentek keresztül, hogy emiatt az életük jelentősen lerövidült.

Habár minden embernek joga van a *bhakti* gyakorlásához, azok számára, akik a *varṇāśrama* szabályai szerint élnek, ez sokkal könnyebb. Ugyanakkor még ha alkalmasak is és lehetőségük is van, közülük sokan mégsem fogadják el a *bhaktit*.[7] Ennek az oka az, hogy az emberi élet egy felfelé vezető lépcsőhöz hasonlít. Azok, akik a *varṇāśrama* rendszeren kívül vannak, a legalacsonyabb fokon állnak. Az erkölcsös ateisták a másodikon, az erkölcsös istenhívők a harmadikon. A *vaidhi bhakták* a negyediken, a *rāgānuga bhakták* pedig az ötödiken. A lélek természetes hajlama, hogy felfelé haladjon, de nem szabad idő előtt vagy túl gyorsan emelkednie. Csak akkor lehet továbblépni, ha valaki már szilárd az adott szinten. Ezért van különösen kihangsúlyozva, hogy minden fokon szilárddá kell válni! Amikor pedig valaki alkalmassá válik arra, hogy magasabb szintre lépjen, fel kell adnia a korábbi szinthez való ragaszkodását, amit *niyamāgrahának*, a már érvénytelen szabályokhoz való merev ragaszkodásnak neveznek. Ez az, ami miatt a kívülállók nem tisztelik az erkölcsös ateistákat, akik pedig nem tisztelik az ál-istenhívő

moralistákat, azok pedig az erkölcsös istenhívőket, az erkölcsös istenhívők pedig nem tisztelik a *vaidha-bhaktákat*, a *vaidha-bhakták* pedig a *rāgātmikā-bhaktit*. Emiatt a szokás miatt a *varṇāśrama* követői gyakran nem tisztelik a *vaidha-bhaktákat*.[8] Ez nem befolyásolja magát a *bhaktit*, de szerencsétlen azok számára, akiket nem érdekel a saját lelki fejlődésük. Azok, akik magasabb szinten állnak természetesen együttérzéssel fordulnak az alacsonyabb szinten lévők felé, de amíg az alacsonyabb helyzetűek nem válnak szerencséssé, nem tudják elhagyni a saját szintjüket, és nem tudnak ízt kifejleszteni egy magasabb szint iránt.

Amikor a *varṇāśramában* lévők tudata odaadó érzelmekké érik, akkor elfogadják a *bhakta* életformát. Amíg viszont ez nem történik meg, addig azt kell mondani, hogy ők még *karmát* gyakorolnak. A *karma* nem a *bhakti* szerves része (*aṅgája*). Amikor a *karma* teljesen megérik, akkor odaadó cselekedetté válik, s *bhaktinak* és nem *karmának* nevezzük. Abban a pillanatban, amikor az emberben az Úr iránti valódi hit felébred, túllép a *karma* szintjén. A *sandhyā* rítusok az erkölcsi *dharma* szabályaiból fakadó kötelező, s nem a hitből eredő *bhakti* cselekedetek. Amikor az Úrba vetett hit felébred, akkor minden cselekedetet – melyek központja az Úr – annak alapján értékelünk, hogy az mennyiben járul hozzá a végső célhoz, a *bhaktihoz*. Így ha egy *bhakta* este egy odaadásról szóló előadást hallgat, nem szívesen szakítja azt meg, hogy a *sandhyā* rítust elvégezze. Tudja, hogy nem szükséges feladni egy olyan tevékenységet, amely már betölti a *sandhyā* rítusok célját. ❀

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura: *Śrī Chaitanya-śikṣāmṛta*.
Sri Chaitanya Math. Mayapur. Gaurabda 420.
Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura: *Śrī Chaitanya-śikṣāmṛta*.
Bhanu Swami (ford.) Vrindavan Institute for Higher Education.

1

etat saṁsūcitaṁ brahmaṁs tāpa-traya-cikitsitam
yad īśvare bhagavati karma brahmaṇi bhāvitam

Ó, *brāhmaṇa* Vyāsadeva! A bölcsek azt állapították meg, hogy minden nehézség és szenvedés megszüntetésének legjobb eszköze az, ha az ember a tetteit az Istenség Legfelsőbb Személyiségének ajánlja.

āmayo yaś ca bhūtānāṁ jāyate yena suvrata
tad eva hy āmayaṁ dravyaṁ na punāti cikitsitam

Ó, nagyszerű lélek! Ha valamit gyógykezelésként alkalmaznak, nem gyógyítja-e meg a betegséget, amit okozott?

evaṁ nṛṇāṁ kriyā-yogāḥ sarve saṁsṛti-hetavaḥ
ta evātma-vināśāya kalpante kalpitāḥ pare

Így amikor az ember minden tevékenysége az Úr szolgálatának van szentelve, akkor ugyanazok a tettek, melyek véget nem érő lekötöttségét eredményezték lesznek a munkája fájának megsemmisítői.

yad atra kriyate karma bhagavat-paritoṣaṇam
jñānaṁ yat tad adhīnaṁ hi bhakti-yoga-samanvitam

Bármit is tegyen valaki ebben az életében az Úr missziójának érdekében, azt bhakti jógának, az Úr transzcendentális szerető szolgálatának nevezik, amit pedig tudásnak hívnak, az ennek természetes velejárója.

kurvāṇā yatra karmāṇi bhagavac-chikṣayāsakṛt
gṛṇanti guṇa-nāmāni kṛṣṇasyānusmaranti ca

Miközben Śrī Kṛṣṇának, az Istenség Legfelsőbb Személyisége utasítása szerint végzi kötelességét, az ember folyamatosan emlékszik Rá, a Nevére és a tulajdonságaira. *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.5.32-36.

2

na hy anto 'nanta-pārasya karma-kāṇḍasya coddhava
saṅkṣiptaṁ varṇayiṣyāmi yathāvad anupūrvaśaḥ

Kedves Uddhavám! Se vége se hossza a *mūrti* imádatára vonatkozó védikus előírásoknak, ezért röviden, lépésről-lépésre elmagyarázom neked ezt a témát. – mondta az Istenség Legfelőbb Személyisége. *Śrīmad-Bhāgavatam* 11.27.6.

3

śreyān sva-dharmo viguṇaḥ para-dharmāt sv-anuṣṭhitāt
svabhāva-niyataṁ karma kurvan nāpnoti kilbiṣam

Jobb, ha az ember még ha tökéletlenül is, de a saját kötelességét végzi, mintha másét gyakorolná hibátlanul. Az ember természetének megfelelő előírt kötelességek végzését bűnös visszahatások sosem befolyásolják. *Bhagavad-gītā* 18.47.

4

brāhmaṇe pukkase stene brahmaṇye 'rke sphuliṅgake
akrūre krūrake caiva sama-dṛk paṇḍito mataḥ

Egy ilyen ember egyenlőnek látja a *brāhmaṇát* és a kaszton kívülit, a tolvajt és a brahminikus kultúra bőkező támogatóját, a napot és a parányi szikrákat, a kedvest és a kegyetlent.
Śrīmad-Bhāgavatam 11.29.14.

5

na hy acyutaṁ prīṇayato bahv-āyāso 'surātmajāḥ
ātmatvāt sarva-bhūtānāṁ siddhatvād iha sarvataḥ

Kedves démonok fiai! Az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Nārāyaṇa az eredeti Felsőlélek, minden élőlény atyja. Épp ezért bárki, legyen gyerek vagy öregember, bármilyen körülmények között elégedetté teheti illetve imádhatja Őt. A Közte és az élőlények közötti kapcsolat egy örök tény, ezért Neki nem nehéz örömet okozni.
Śrīmad-Bhāgavatam 7.6.19.

6

sukham aindriyakaṁ daityā deha-yogena dehinām
sarvatra labhyate daivād yathā duḥkham ayatnataḥ

Prahlāda Mahārāja így folytatta: Démonok családjába született kedves barátaim! Az érzékek és az érzéktárgyak kapcsolatából származó, korábbi gyümölcsöző tettek eredményeképp észlelt boldogságot bármilyen létformában meg lehet kapni. Ezt a boldogságot, ahogyan a szenvedést is, minden erőfeszítés nélkül, automatikusan elérjük.

tat-prayāso na kartavyo yata āyur-vyayaḥ param
na tathā vindate kṣemaṁ mukunda-caraṇāmbujam

Nem szabad az érzékkielégítésre vagy a gazdasági fejlődésre irányuló erőfeszítést tenni, mivel azok eredménye valódi haszon nélküli idő- és energiaveszteség. Akinek az erőfeszítése a Kṛṣṇa-tudatra irányul, az biztosan eléri az önmegvalósítás lelki szintjét. De a gazdasági fejlődéssel való elfoglaltságnak nincs ilyen előnye.

Śrīmad-Bhāgavatam 7.6.3-4.

7

yan-nāmadheyaṁ mriyamāṇa āturaḥ
patan skhalan vā vivaśo gṛṇan pumān
vimukta-karmārgala uttamāṁ gatiṁ
prāpnoti yakṣyanti na taṁ kalau janāḥ

Mikor közel a halál, az ember rémülten roskad az ágyára. Hangja elcsuklik, szinte tudatlanul beszél, de ha kimondja a Legfelsőbb Úr Szent Nevét, akkor megszabadulhat gyümölcsöző tettei eredményétől és elérheti a legfelsőbb célt. De a *kali-yugában* az emberek ennek ellenére sem imádják a Legfelsőbb Urat.

Śrīmad-Bhāgavatam 12.3.44.

8

dasyūn purā ṣaṇ na vijitya lumpato
manyanta eke sva-jitā diśo daśa
jitātmano jñasya samasya dehināṁ
sādhoḥ sva-moha-prabhavāḥ kutaḥ pare

Ha egy *brāhmaṇa* [a *Sanat-sujāta* című könyv által felsorolt] mind a tizenkét brahminikus tulajdonsággal rendelkezik, de nem *bhakta*, hanem az Úr lótuszlába ellen van, akkor kétségtelenül alacsonyabb szinten áll, mint az a *bhakta*, aki annak ellenére, hogy kutyaevő, mindenét – az elméjét, a szavait, a cselekedeteit, a vagyonát és az életét is – a Legfelsőbb Úr kezébe ajánlotta. Ő jobb, mint a *brāhmaṇa*, mivel az egész családját képes megtisztítani, viszont az úgynevezett *brāhmaṇa*, aki a hamis tekintély pozíciójában tetszeleg, még saját magát sem.

Śrīmad-Bhāgavatam 7.9.10.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Lehet-e Bhaktának Tekinteni Azokat, Akik Nem Bhakták?

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Nem. *Śrī Gurudeva nāmācārya*, Ő *śrī-nāma-kīrtana-kari*, a Szent Név éneklője. Aki sértést követ el a Szent Név ellen, az nem tekinthető *gurunak*. Egy hiteles *guru* nem cselekszik senki érzékkielégítése érdekében, és nem is azzal a szándékkal beszél, hogy valakit elégedetté tegyen. Aki az örömök útját járja, az nem szereti azok szavait, akik a legmagasabb célhoz vezető úton haladnak. Az ilyen emberek valamilyen élvezhető dolgot keresnek, s épp ez az, amiért meg vannak fosztva attól, ami kedvező.

Egy olyan embert, aki nem *bhakta bhaktának* tekinteni és a hamis odaadást valódinak gondolni mindössze önámítás. Akkor támad fel valakiben a vágy, hogy egy *abhaktát bhaktaként* fogadjon el, mikor valaki nem részesül abban a jószerencsében, hogy egy *bhaktát* szolgáljon vagy tiszteljen. De egy varjú válhat-e pávává azáltal, hogy néhány pávatollat aggat magára? Egy álcázott sakál válhat-e oroszlánná, az állatok királyává? Meddig lehet ezt a csaló trükköt eltitkolni? Az igazság mindig kiderül. Azok, akik Kṛṣṇát szolgálják, azok nem gyengék. Egyedül ők erősek és eltökéltek! Mindössze a jószerencséje által képes valaki megérteni, hogy a legmagasabb rendű dolog az a Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálat, és hogy csak Kṛṣṇa szolgája igazán nagyszerű! A külsődlegeshez való ragaszkodás miatt valaki tisztelheti a másik kicsinyes büszkeségét a pénzére, a jelentéktelen büszkeségét a tanultságára, vagy az értelmetlen büszkeségét a szépségére, és így igen nagy veszélybe kerülhet a Kṛṣṇa szolgálata és szolgája iránti közönye miatt.

Raoul Goff et.al. (szerk.): Prabhupada Saraswati Thakur. Mandala Publishing Group. Eugene, Oregon. 1997.